

Zhodnocení předložené práce je v mnoha ohledech nesnadné.

Je třeba ocenit, že autor zvolil téma v odborné literatuře dosud nezpracované. Rešerše zahrnuje nejen odborné publikace, ale neopomíjí ani práce absolventské, které se Zvěřinovu teologickému dílu dosud věnovaly. Na mnoha místech zaujímá k probíranému tématu osobní postoj, vyjadřuje se kriticky k některým dílčím Zvěřinovým názorům, v závěru nabízí komparativní nárys styčných ploch Zvěřinovy christologie se základními intencemi teologického myšlení Jana Pavla II., K. Rahnera a P. T. de Chardin. Do své práce vložil své srdce.

Nicméně hodnota zpracování zvoleného tématu je dosti kolísavá. Pokusím se postupně poukázat na z mého pohledu nejvíce problematické aspekty předložené práce:

1. sporadické užívání syntetické metody

L. Hrdý při práci s textem Zvěřinovy *Teologie agapé* (TA) až otrocky kopíruje výkladový postup jejího autora, jednotlivá témata Zvěřinovy christologie probírá tehdy, když na ně při postupném čtení TA naráží. Vzhledem k tomu, že TA je poměrně hutným i rozsáhlým textem, je nucen své spíše kurzorické referování o dílčích tématech či pojmech shrnovat ve zkratce, někdy blízké karikatuře původního textu, tak např. tzv. kategorie agapé “blížkost” (s. 23), “setkání” (s. 24 - zde chybí Zvěřinův důraz na Krista jako naplnění sz dějin Božího “navštívení” i vztah k misii), “sebesdílení” (s. 24 - chybí např. zcela téma Kristova vzkříšení jako dokonání Božího sebesdílení). Autor práce pak tento kurzorický výčet nikterak neshrnuje do celistvějšího obrazu, ačkoli ten základní nabízí např. studie C. V. Pospíšila o trinitologii a pneumatologii v díle Zvěřinově, uvedená v soupise použité literatury. Bez pokusu o syntézu dílčích poznatků se autorovi nemůže podařit téma samostatně uchopit, zpracovat a jeho problematiku vyložit.

2. nedostatečná reflexe tématu na základě a s využitím odborné literatury

Až na výjimky (např. s. 28) je jediným zdrojem, na jehož základě je diplomová práce průběžně zpracovávána, analyzované Zvěřinovo dílo TA. V bibliografii uvedenou odbornou literaturu k tématu vlastně autor explicitně téměř nevyužívá ke kritické práci s hlavním pramenem. Aktivní práce s odbornou literaturou je nicméně pokládána za jeden z hlavních znaků diplomové práce.

3. nedostatečné zpracování cíle práce

L. Hrdý charakterizuje svoji práci jako pokus “uchopit Zvěřinovu christologii coby teologickou odpověď na chápání lidského života v normalizovaném Československu...” (s. 28) a Zvěřinovu teologickou reflexi normalizační společnosti i vládnoucí ideologie v práci opakovaně připomíná (viz Závěr). Za základní teologický výraz, který postihuje charakter “současné doby”, je pokládán “úhor” (resp. “nezoraný úhor”). Jej stručně charakterizuje na počátku své práce a pak zejména v oddíle věnovaném christologickým titulům (viz “král”, s. 34n). Ale soustavné zpracování tohoto podtématu, které sám vidí jako základní pro adekvátní prezentaci Zvěřinovy christologie, autor bohužel nepředkládá. Otevře je vždy tehdy, když na ně při postupném čtení TA naráží.

Ve světle těchto základních kritických výhrad pokládám některé formální nedostatky práce za zcela podružné (chybí cizojazyčná literatura, summary je nedostatečné, poměrně dost chyb v interpunkci).

K obhajobě:

1. Proč jste pokládal poměrně těsné sledování postupu výkladu v TA za vhodnou metodu zpracování zvoleného tématu?
2. Mohl byste stručně shrnout Zvěřinovo filosoficko-teologické posouzení normalizační společnosti?

Pokud se L. Hrdý věcně vyrovná s kritickými poznámkami posudku i otázkami při obhajobě, navrhuji hodnocení **dobře (3)**.